

Nàstic 1-1 Girona: Un desengany rere un altre

L'equip gironí no aconsegueix vèncer el Nàstic en el darrer amistós de la pretemporada i es plantarà a la primera jornada de Lliga acostumat a no guanyar, amb males sensacions i encallat pel que fa al mercat

Va ser l'última nit per a reivindicar-se i demanar presència. La van aprofitar pocs, sincerament: Gibi, present en atac, atent a les correccions al darrere; Morante, que demostra bon peu i també poques manies per ajudar sense pilota; Lass, un pulmó; i Abel Ruiz, novament goleador després d'un temps massa gran de sequera. Alguns es van quedar en terreny neutral, com Van de Beek i Bryan Gil, propositius i amb continuïtat, però amb la mateixa sensació de 'sí, però no', que desprenen. I segur que es van quedar curts Dawda, desafinat davant porteria; Krapvytsov, amb una inseguretat contagiosa en les accions serioses; i Pyshchur, que havia de ser titular, però que no va entrar fins al tram final i encara va deixar més incerteses. Més enllà de les individualitats, el que és clar és que el col·lectiu va tornar a suspendre. El Nàstic va ser un rival amable fins a la segona part. Al principi van patir poc, els gironins, però sempre que ho van fer, va ser corrent a l'esquena. Almansa va ser un corcó per a Gibi. La cirereta se la va endur Prohens, que va tenir l'ocasió més clara als cent vuitanta segons: Francés es va menjar una assistència a l'espai, Krapvytsov va dubtar en la sortida, però el davanter mallorquí no se'n va sortir. Encara sort. Sí que se'n sortiria Abel Ruiz, que vol fer bona la dita que diu que la tercera és la bona. Com a tercera s'entén temporada, perquè amb les dues primeres el millor que es pot fer és oblidar-les. El valencià va guanyar-se un bon espai a la frontal i, prèvia assistència d'Àlex Moreno, va tenir tot el temps del món per controlar i futejar. Després, deixaria anar l'aire acumulat durant mesos i mesos per aixecar el braç i somriure. Qui sap si de cua d'ull va mirar cap a la porteria una altra vegada, per comprovar que la pilota havia entrat de veritat. No marcava des del 19 de juliol del 2025 a Olot, en un amistós d'ara fa més d'un any, corresponent al curs passat. En tota la temporada, no en va fer ni un, de gol. L'últim en partit oficial data del 3 de febrer del 2025, contra el Las Palmas. Aquell dia, Cillesen li va aturar un penal. Tant de bo l'acció representi un canvi en l'olfacte de l'ex del Braga, encara perseguit pels desenganys acumulats pel col·lectiu des de la seva arribada. Amb el 0-1, els homes de Quique Álvarez van col·leccionar domini, però no més gols. El van fregar Bryan Gil, amb la característica conducció en diagonal i un llançament creuat des de l'interior de l'àrea, i, sobretot, un 'nou' de les comarques gironines, Dawda Camara, que va fallar quan no podia fer-ho, en una ocasió pràcticament davant d'Ayesa, que va treure una bona mà al xut teledirigit del seu adversari. Es tapava la cara amb les mans, el banyolí. La imatge contrastava completament amb la d'Abel. Després de la pausa les sensacions van canviar i el Nàstic, amb les idees més clares, va capgirar la tendència. El joc gironí, ja planer, com si la feina estigués feta, no va inquietar; però el perill va arribar amb l'estratègia. Francés, que ha de fer un pas endavant per a convertir-se en el líder que tothom espera que sigui, va rematar al travesser. El premi local va arribar a menys de deu minuts per al final, amb una seqüència de bones decisions locals i males visitants, que van provocar el gol de Meshak. L'apatia va tornar a ser incomprensible: el Girona va acabar tancat a la seva àrea, collat pel Nàstic, i demanant l'hora. Les vacances ja han finalitzat, encara que sembli que no només res no ha canviat, sinó que és pitjor que abans.

Font del document:

<https://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2026/08/08/nastic-1-1-girona-desengany-133204229.html>